OOGSCHADUW

Oogschaduw

Wim De Winter

opgedragen aan Marie en Raymond,
die nu in rook en schaduwen vertoeven

Schrijver: Wim De Winter
Coverontwerp: Wim De Winter
Illustratie: Hooman Jeddy
Auteursportret p. 41: Mieke Debrabandere
ISBN: 9789403837291
D/2025/Wim De Winter, uitgever
© Wim De Winter
Uitgegeven via Bookmundo

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, overdruk, fotokopie, microfilm, computerchip of andersoortig digitaal gereproduceer op welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver-uitgever. Indien winsten voortkomen uit deze uitgave wordt minstens de helft geschonken aan herbebossing, zodat zo weinig mogelijk bomen dienen te sterven voor dit papier.

Voorwoord

Ooit hoorde ik in een televisieprogramma een Turkse dichter zeggen:

“Zoals elke mens heb ik in mijn jeugd gedichten geschreven. Ja, elke mens schrijft in zijn jeugd gedichten. Daarna laat men het los. Men vergeet het. Degenen die doorgaan met poëzie, noemt men dichters.”

Ik hoor bij de groep mensen die het vergeten is maar ik heb het geluk dat ik een dichter een *dost,* een vriend mag noemen. Dichter, muzikant, zanger, wereldmens, reiziger, derwisj, vriend, zoon, echtgenoot, vader. Wim.

Als je door Wim wordt uitgenodigd om te komen eten, moet het je niet verbazen dat hij een recept van een Anatolische derwisj uit de dertiende eeuw heeft gevonden, het heeft klaargemaakt en je er de bijbehorende verhalen bij serveert.

Zo laat Wim in zijn nieuwe dichtbundel Oogschaduw ook woorden reizen, op papier en in onze verbeelding. We reizen langs turbulente machines, over daken in Brussel, over de golven van de Egeïsche Zee, langs een Anatolisch landschap en eilanden. Je komt een verloren Zeus tegen en een derwisj die speelt op zijn rietfluit.

Wim schrijft niet over uitgedoofde liefdes, maar over mensen die geen woorden vinden om afscheid te nemen. Deze bundel beweegt tussen licht en donker, waar herinnering en dromen elkaar raken.

Tijdens het lezen word ik jaloers op de dromen die Wim beschrijft.

‘Vannacht droomde ik
er werd me verteld
als de wijnbeker te zijn
waar de wijn in vloeit
en vastgehouden
en bewaard wordt’

Zo wil ik ook dromen!

Schrijf vriend
Schrijf voor de mensen
die vergeten zijn dat ze ooit een dichter waren
Schrijf voor de mensen
die niet de woorden vinden om afscheid te nemen
Schrijf voor Ozan
Schrijf voor ons

Ali Can Ünal